

ARCHA

6
99

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

Je zarážející, že zhruba 23% osob z generace dnešních rodičů neví o žádné dětské organizaci. Výhody organizovaného pobytu dětí v přírodě se uvádějí takto: Navázání vztahů s jinými dětmi (76%), utužení zdraví (70,6%), zisk užitečných dovedností (68%), program pro volný čas (61,1%) a odvedení od pasivní zábavy (60,6%). Tyto nálezy jsou zdánlivě povzbudivé, ale pravděpodobně nevedou k reálnému chování rodičů. Víme dobře, že jen menšina dětí skutečně navštěvuje některou organizaci.

Jak nás vidí veřejnost

Dávání peněz je radost. Lidé to rádi dělají proto, že jim to dává dobrý pocit, společenskou vážnost nebo to ulehčuje jejich svědomí.

Fundraising

deklarace komory črdm -
valné shromáždění - črdm
a zahraničí - noví členové -
programy mšmt - mládež ččk -
jak se snažíme - p.r. aneb nic
nového - jak nás vidí veřejnost -
evropský tensingový festival
litomyšl - primátorky - semináře -
listárna - kronika - příloha: fundraising

Deklarace komory České rady dětí a mládeže

Dnes, 29. dubna 1999, jsme se poprvé sešli v Praze na svém zasedání my, zástupci členů Komory České rady dětí a mládeže. Věříme, že Česká rada dětí a mládeže není jen místem společné práce velkých, ale také nás, menších a malých sdružení dětí a mládeže. Vždyť kdo může říci, že spolupráce je zbytečná? Už kníže Svatoopluk věděl, že když jsou pruty spojeny v jeden svazek, nic je nezlomí. Jsou-li však rozděleny, může je zničit jediný poryv větru. Chceme tedy i my napomáhat, aby naše společenství bylo pevnější. Může se zdát, že ke společné síle nepřispíváme tolik, jako sdružení velká, ale rozhodně nelze říci, že se na věci nepodílíme. Vzhledem k naší velikosti jsou oběti, které ve prospěch České rady dětí a mládeže podstupujeme, srovnatelné s těmi, jež přinášejí organizace velké. To, že jsme členy České rady dětí a mládeže, tak ukazuje naši touhu po překročení pouze našich vlastních zájmů. Zároveň jsme ovšem přesvědčeni, že právě na půdě České rady dětí a mládeže můžeme nalézt potřebné zázemí a pomoc pro naši práci s dětmi a mládeží. Nechceme v České radě dětí a mládeže tvořit pouhý přívěsek, který má sloužit jako důkaz, že se v tomto svazku nalézají více organizací než v jiném. Naopak doufáme, že naše účast významně přispěje

k většímu porozumění a lepší spolupráci mezi členskými sdruženími České rady dětí a mládeže, a zároveň nám pomůže k dokonalejšímu využívání všech zdrojů, ke kterým je možno ve prospěch práce s dětmi a mládeží v naší zemi získat přístup. Tim se nejlépe prokáže oprávnění k existenci, životaschopnost a smysl hlavní zastřešující organizace sdružení dětí a mládeže v České republice, kterou Česká rada dětí a mládeže bezesporu je. Chceme poděkovat České radě dětí a mládeže a jejím orgánům, že při své práci nezapomínají na nás, menší a malá sdružení z Komory České rady dětí a mládeže. Prosíme, aby činnost orgánů České rady dětí a mládeže byla vedena touhou po prospěchu každého jejího člena. Vždyť velká stejně jako malá sdružení ze všech sil přikládají ruku ke společnému dílu a usilují o kvalitní prožití volného času dětí a mládeže a o jejich výchovu v řádné občany. Proto doufáme, že náš hlas bude slyšet i prostřednictvím z komory pocházejícího člena představenstva České rady dětí a mládeže, tak jak tomu bylo doposud. To je pro nás zárukou, že naše názory budou na půdě České rady dětí a mládeže vyslyšeny.

V Praze 29. dubna

1999 Účastníci jednání
(přijato jednomyslně)

Toto číslo Archy jsme věnovali dvěma tématům - vztahům neziskových sdružení dětí a mládeže s veřejností, tedy „piár“ čili P.R., a financím a jejich získávání neboli „fundraisingu“. Nejprve jsme se pokusili vymámit zkušenosti z jednotlivých sdružení. Ptali jsme se, jak to dělají, aby o nich veřejnost věděla, aby je uznávala. A také, jak to vypadá, když někoho požádají o příspěvek na svoji činnost, protože bohužel bez peněz se ani činnost dětí a mládeže neobejde.

Druhá sada otázek se týkala těch, kteří prostředky neziskovým organizacím dávají - sponzorů, tedy větších i menších firem, okresních a místních úřadů, a také Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Ptali jsme se, zda poskytují finanční či jiné prostředky pravidelně, často, případně v jaké výši. Odpovědi na tyto otázky i zajímavé články o zkušenostech najdete v celém časopise, a doufáme, že pro mnohé budou nejen zdrojem informací, ale i pobavením nebo inspirací do budoucna. A ačkoliv jsme o Arše ještě nedávno hlásali, že nechce být metodickým časopisem, tentokrát přidáváme navíc přílohu s příznačným názvem Fundraising, kde najdete základní zásady, jak shánět sponzory, co je nutné a čeho se naopak vyvarovat, co jim oplátkou poskytnout, na co nezapomenout, aby byli štedří i příště... Konečně jsme se poptali i na Finančním úřadě. Zajímalo nás totiž, jestli je pro případného dárce vůbec výhodné přispívat někomu na činnost.

A tak Vám přejeme do nového školního i oddílového roku příjemné chvíle s Archou

Vaše redakce

Zákon o daních z příjmů nezná pojem sponzorství. Zákon zná pouze pojmy dar a na druhé straně výdaje na reklamu. Dotaz zřejmě směřuje do oblasti darů. Podnikatelé - fyzické osoby a také všechny ostatní fyzické osoby se zdanitelnými příjmy mohou odečíst až 10% ze základu daně, nejméně však 1 000 Kč nebo více než 2% základu daně. Pokud byl poskytnut dar ve vyšší hodnotě než je zmíněných 10% vypočítaného daňového základu, nelze přesahující hodnotu uplatnit ani v následujících letech. Podnikatelé - právnické osoby mohou snižovat základ daně o hodnotu darů ve výši maximálně 2% ze základu daně sníženého o ztráty a odečitatelné položky od základu daně, nejméně však musí činit hodnota daru 2 000 Kč.

V obou uvedených případech musí být splněny zákonem dané účely, na které je dar poskytnut, mezi něž patří „podpora a ochrana mládeže“. Důležitou podmínkou je právní subjektivita obdarovaného. Zde se musí jednat u výše zmíněného účelu vždy pouze o tuzemské právnické osoby. V praxi se nezdá stávat, že zájmová skupina vystupuje pod určitým názvem, ale bez právní subjektivity, tu má např. až obec (pozn. red.: nebo vyšší organizační jednotka určitého sdružení). Pokud má být dar odečten od daňového základu a stát se tedy ve prospěch některého subjektu vzdal části daňové povinnosti dárce, musí být dodrženy všechny zákonem dané podmínky, včetně průkazné právní subjektivity obdarovaného na předním místě.

Ing. Lubomír Janoušek, Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

4. valné shromáždění ČRDM

Ve čtvrtek 26. června se konalo v zasedací místnosti v Paláci YMCA jednání 4. valného shromáždění České rady dětí a mládeže, tzv. jarní zasedání. Zúčastnilo se ho 23 delegátů s hlasem rozhodujícím a hosté, mezi jinými i zástupkyně ředitele odboru mládeže MŠMT, ing. Zora Dvořáková.

Program nebyl zdánlivě nijak bohatý:

1. organizační otázky;
2. přijetí nových členů;
3. informace;

ale o to pestřejší a zajímavější byla diskuse, která se po tradičním počátečním ostychu rozběhla. Po nezbytně nutných procedurálních otázkách (volba pracovní komise - mandátové a návrhové ve složení: Petr Halada, Jiří Pokorný, Pavel Trantina), byla řeč zejména o vnitřním fungování České rady dětí a mládeže. Z hlediska určitých pravidel a vnitřních předpisů, bez nichž je život jen během nahodilostí, se diskutovalo kolem „Jednacího řádu představenstva ČRDM“. Tento materiál byl v pracovní verzi k dispozici už na mimořádném jednání valného shromáždění v únoru 1999, takže byl přijat jen po krátkém vysvětlení. Dále vzalo valné shromáždění na vědomí dokumenty, které byly schváleny představenstvem: Směrnice pro hospodaření ČRDM, Základní dokumenty Kanceláře ČRDM, Směrnice pro registraci a platbu členských příspěvků ČRDM a Zásady pro schvalování výdajů. Další kolo diskuse

o vnitřním životě se točilo kolem realizace Stanov, například fungování komory členů sdružení (do 5.000 členů). (Blíže v „DEKLARACI KOMORY“ na str. 2).

Valné shromáždění dále diskutovalo o následujících materiálech a vzalo je na vědomí: Informace o projektech ČRDM, Informace o členech ČRDM, Revizní zpráva a dokument „Pohled zástupců Pionýra na rok činnosti ČRDM“. Na posledně jmenovaný materiál navázal asi nejdelší a nejživější blok diskuse - navzájem velice otevřený, kritický (v kladech i zápo-rech), ale také optimistický. Projednávala byla také Účetní závěrka 1998 a Hospodářská zpráva za rok 1998, obě byly přijaty. Valné shromáždění vyslechlo informaci o výroku auditora, který neshledal v našem hospodaření nedostatky. V podobném duchu vyzněla též informace předsedy Revizní komise ČRDM, p. Michala Drby. Valné shromáždění mimo jiné vyslovilo poděkování občanskému sdružení YMCA v ČR za to, že v okamžiku zablokování finančních

prostředků ČRDM na bankovním účtu v ústavu UNIVERSAL BANKA, a.s., poskytlo půjčku nezbytnou pro další fungování ČRDM.

V duchu Stanov ČRDM provedlo valné shromáždění také příjemný akt, kdy byly mezi členská sdružení přijaty tyto organizace: Salesiánské hnutí mládeže (jako řádný člen);

Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska (jako mimořádný člen); Zálesák - svaz pro pobyt v přírodě (jako řádný člen).

Tím se počet sdružených organizací dostal na číslo 19, které reprezentují celkem 178.726 členů, zajišťují jim aktivní využití volného času a pořádají množství dalších aktivit i pro neorganizované.

V další diskusi se hovořilo o možnostech spolupráce s Ministerstvem obrany, o kontaktech s firmou Microsoft (o distribuci jejích produktů a výhodných slevách, neboť má zájem na potírání počítačového pirátství), dále o distribuci materiálu „PRÁVNÍ MINIMUM...“, kdy například Junák má zájem o samotný tištěný materiál bez desek.

I když příprava jednání byla poznamenána nedostatkem času, způsobeným organizačním vypětím při zajištění akce „BAMBIRIÁDA '99“, vládla na jednání příjemná a čírodá atmosféra. To neznamená, že zde nezazněly výhrady - když byly na místě, byly konstruktivní a jistě přispějí dalšímu rozvoji práce. Bambiriáda sama, která byla pro ČRDM prubířským kamenem, byla shromážděním hodnocena velmi příznivě.

Oficiální jednání pak plynule přešlo v příjemné setkání při příležitosti „prvních narozenin“ České rady dětí a mládeže.

- redakce -

ČRDM a zahraničí

Jedním z cílů ČRDM je aktivní zastupování české mládeže v zahraničí. Příliš dlouho jsme se o tuto oblast nezajímali a málem nám ujel ne vlak, ale přímo mezinárodní rychlík. Některé naše organizace mají své vlastní partnery v zahraničí, velká část však nikoliv. A přitom by třeba váš oddíl či klub chtěl vyrazit do zahraničí za skupinou s podobnými zájmy. Nebo studenti na seminář s tématem, které je zajímavé. A nebo bychom chtěli uspořádat u nás festival či konferenci s mezinárodní účastí. Že nevíme, jak na to? ČRDM je tu od toho, aby se pokusila zprostředkovat kontakt a aby informovala o akcích, které se konají v zahraničí. Zároveň by měla informovat národní rady mládeže v jiných zemích o zajímavých aktivitách, které připravujeme my a které jsou otevřené zahraničním účastníkům. Pohříchu, zatím jich

moc není, ale možná je to jen tím, že nejsme zvyklí se o „naše“ akce příliš dělit s ostatními. Přitom pořádáme tolik zajímavých věcí, máme mezi sebou tolik odborníků schopných a ochotných své zkušenosti předat dalším. Když se dnes stále ještě po letech hovoří o našem „návratu do Evropy“, členové ČRDM by neměli zůstat stranou. Právě na dnešní mládeži záleží, jak bude Evropa vypadat na počátku příštího století. Záleží na nás, jestli budou Češi v Evropě vidět, jestli se budou aktivně účastnit diskusí o zásadních tématech, která dnes Evropou hýbají, a získají tak vliv na evropskou politiku. Záleží na nás, jestli Česká republika přispěje svými zkušenostmi a myšlenkami. Záleží konečně na nás, jestli budeme za několik let dostatečně dobře jazykově vybaveni, abychom vstoupili do sjednocené Evropy připraveni a byli pro ostatní přínosem. A nebo můžeme sedět doma za pecí a říkat, že se nás to netýká.

Pavel Trantina,
člen pracovní skupiny ČRDM pro zahraničí

ČRDM má další nové členy

Salesiánské hnutí mládeže

Zborovské nám. 2018
530 02 Pardubice
Tel/Fax: 02/704161
e-mail: shmuhr@czn.cz

Salesiánské hnutí mládeže je občanské sdružení dětí a mládeže. Základní články - Kluby SHM - má v současné době na více než dvaceti místech v naší republice. Činnost v jednotlivých člancích je různá, ale téměř všude nalezneme nějaké sportovní aktivity (fotbal, volejbal, stolní tenis), dále různé kroužky (keramické, hudební, výtvarné). SHM také pořádá pravidelné prázdninové tábory, tzv. Chaloupky. Cílem činnosti sdružení je nabízet dětem a mládeži plnohodnotnou alternativu k trávení volného času a tak preventivně zabráňovat vzniku patologických společenských jevů (alkohol, cigarety, drogy a jiné). Veškerá činnost SHM probíhá v salesiánském duchu s důrazem na tzv. preventivní systém. SHM se snaží v rámci svých možností spolupracovat s ostatními občanskými aktivitami, a to na místní, celostátní i mezinárodní úrovni.

SH ČMS - Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska

Blanická 13
121 07 Praha 2 - Vinohrady
tel: + 420-2-22515657
fax: +420-2-22511675
e-mail: shcms@comp.cz
monika.nemeckova@post.cz

Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska je občanským sdružením, jehož hlavním cílem činnosti je spolupůsobit při vytváření podmínek k účinné ochraně života a zdraví občanů a majetku před požáry a při poskytování pomoci při živelných pohromách a jiných událostech. Jedním z hlavních okruhů činnosti je i působení na mládež, její výchova k dodržování zásad požární bezpečnosti a její získávání pro aktivní členství a práci. Ve vztahu k mládeži je SH ČMS sdružením pracujícím s dětmi a mládeží, které působí ve všech okresech ČR a v současné době čítá cca 21 000 dětí a mládeže do 18-ti let a 55 000 do 26-ti let. Náplň celoroční činnosti družstev mladých hasičů a dorostu je z velké části tvořena souborem aktivit uvedených ve Směrnici sportovně branné hry Plamen a Směrnici pro celoroční činnost dorostu, a je systematicky doplňována různorodými volnočasovými aktivitami (víkendovky, táborové pobyty, kulturní a společenské akce apod.).

Zálesák - svaz pro pobyt v přírodě

Ústřední štáb Zálesáka
Lidická 4
602 00 Brno
Tel/fax: 05/57 55 04
e-mail: zabloudil@mbox.vol.cz

Zálesák - svaz pro pobyt v přírodě je výběrovým svazem zaměřeným především na práci s dětmi a mládeží. Jeho soustavná činnost vychází z široké, motivačně propracované všestrannosti, náročně prováděné pestrými a poutavými formami, které se podřizují přirozené mentalitě věku. Maximálně využívá zdravého, romantického, výchovně účinného a dostupného prostředí přírody. Vychází z vlastního výchovně výchovného systému, který svým pojetím drsné, dobrodružné, ale i techničtější výchovy v přírodě s využitím modernějších atraktivních pohybových aktivit vyplňuje touto netradiční koncepcí další volný prostor v zájmech nejen dětí, ale hlavně problémové dospívající mládeže.

Programy MŠMT

Programy na podporu aktivit občanských sdružení ve prospěch dětí a mládeže pro rok 2000

V polovině června t.r. otiskly Učitelské noviny vyhlášení „Programů...“ na příští rok. Informace je rovněž dostupná na síti INTERNET: www.msmt.cz. V červnu také proběhl informativní seminář na MŠMT. Programy doznaly proti minulých roků určitých proměn - ty jsou předzvěstí postupného přechodu státní správy na krajské uspořá-

dání. Potěšitelné bylo, že změny v celém systému sice připravovalo MŠMT, ale zástupci občanských sdružení byli členy příslušné pracovní skupiny a řada jejich námětů byla přijata (aby bylo rozuměno: nešlo o žádné „jednostranné lobování“ - mezi členy tohoto týmu byli zástupci KSDM i ČRDM zastoupeni paritně).

Termíny pro předkládání dotací:
do 1. října 1999 - projekty v programech: Sdružení, Střechy a Zahradniči;

do 29. února 2000 - projekty v rámci tzv. přímých dotací;

vždy na adrese:

**Institut dětí a mládeže (IDM),
Sámova 3, 101 00 Praha 1.**

- redakce -

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135

Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016

Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava, č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce: Martin Bělohávek, Michala Rocmanová

Adresa redakce: Senovážné náměstí 977/24,
116 47 Praha 1

tel: 02/24102209, fax: 02/24102541 e-mail:
crdm@adam.cz

Grafická úprava DTP LOTOS

Příspěvky přijímáme nejlépe ve WORD 7.0

Uzávěrka 6. čísla byla dne 2. 8. 1999

M-ČČK

Mládež Českého červeného kříže (M-ČČK) je hnutí samostatně působící v rámci národní společnosti Českého červeného kříže. Vzniklo v roce 1990 jako Mládež Československého červeného kříže. Po rozdělení federace v roce 1993 se přeměnila na Mládež ČČK. Hlavním posláním M-ČČK je poskytnout mladým lidem prostor pro seberealizaci prostřednictvím zapojení do jejich aktivit a tím je vychovávat k pomoci zranitelným skupinám společnosti. M-ČČK vydává informační bulletin Zpravodaj.

Mládež Českého červeného kříže

Thunovská 18,
118 04 Praha 1
tel: 02/57 32 01 96 linka 129, 253,
fax: 02/57 31 65 13
e-mail: Mladez.cck@email.cz
http://sdruzeni.adam.cz/mcck

Činnost M-ČČK je zaměřena na oblast sociální, zdravotně-preventivní a humanitární, která se uskutečňuje prostřednictvím vlastních projektů.

Výuka první pomoci dětí a mládeže - seznamuje s principy ochrany zdraví a záchrany života pomocí školení a soutěží. Již v mateřských a základních školách školí především „učitelky zdravotnice“ i dobrovolníci, kteří znalosti předávají malým posluchačům. Mladí lidé na středních školách a učilištích, u nichž zájem o první pomoc přetrvává, se mohou

dále vzdělávat a uplatňovat získané znalosti při zdravotnickém zabezpečování různých hromadných akcí. Sami vytvářejí družstva první pomoci, která se účastní spolu s dobrovolníky ČČK různých setkání, cvičení a soutěží. Každý rok se nejlepší družstvo (vítěz republikového kola) účastní evropského šampionátu v poskytování první pomoci, a věrte, že se za naše znalosti a dovednosti nemusíme stydět.

Help Trans - Pomoc v pohybu - prostřednictvím tohoto projektu umožňujeme pohybové postiženým občanům běžné činnosti, když s ohledem na své postižení potřebují asistenci a nemají další možnosti (např. pečovatelku, vlastní vůz ...). Nabídka služeb je pestrá - především poskytujeme doprovody k lékaři, na úřad, kulturní a společenské akce ... Kromě toho se organizují v regionech jednorázové akce pro klienty s různým postižením, např. výlety, besedy, besídky k MDD, vánoční besídky, návštěvy kulturních zařízení a další, jako výjezd na folkový festival Okolo Třeboně nebo Dny zdravotně postižených v Olomouci.

HIV/AIDS a život nás všech - snažíme dosáhnout lepší informovanosti, aby mladí lidé přistupovali zodpovědněji k otázkám sexu, antikoncepce, přístupu

k HIV pozitivním ... Námí vyškolení dobrovolníci diskutují o problematice AIDS se svými vrstevníky, snaží se odbourat předsudky, přimět mladé lidi k otevřeným diskusím nejen o sexu. V roce 1998 vykonalo našich 79 besedníků 218 besed, na kterých oslovilo 5739 mladých lidí po celé České republice. Podílíme se také na organizaci jednorázových akcí - např. vzpomínkové akce Světlo pro AIDS (16.5.), osvětové akce ke Světovému dni boje proti AIDS (1.12.).

Prevence šíření drogových závislostí mezi mládeží - metodika projektu je velmi obdobná AIDS projektu. Na základě protidrogové osvěty působíme na mladé lidi, aby se sami rozhodli o dalších postojích ke drogám. Hlavním záměrem je vyškolení dobrovolníků z řad mladých lidí, kteří pak organizují besedy na školách a jednorázové akce pro širokou veřejnost. V rámci projektu bylo v roce 1998 osloveno na besedách cca 2532 mladých lidí.

Děti - projekt, který poskytuje dětem zajímavé

využití volného času, učí je humánním přístupům, sociálnímu citění, zdravému způsobu života, vztahu k přírodě, táborským dovednostem formou her, soutěží, výletů a táborů. Neodmyslitelnou součástí je i výuka první pomoci hravou formou. Vedoucími dětských skupin jsou především naši Mládežníci, kteří organizují pravidelné schůzky dětí, jednodenní a víkendové akce a letní tábory.

Leadership Training - je program, který propustuje všemi ostatními tématickými projekty Mládeže ČČK. Vychovává a podporuje vedoucí osobnosti uvnitř organizace. Hlavním cílem projektu je pomoci mladým lidem získat potřebné znalosti a dovednosti, aby byli schopni organizovat, motivovat a vést svoje vrstevníky.

Dobrovolníci M-ČČK se také každoročně účastní mezinárodních letních kempů a konferencí, které jsou zaměřené na činnost Červeného kříže a jejichž tematika se týká dětí a mládeže. Ve spolupráci s Mezinárodní federací Červeného kříže a Červeného pŕlměsíce se naši dobrovolníci podíleli na vzniku a lektorování projektu Humanita na srbských a chorvatských školách. Velký podíl měli také při zajišťování pomoci v oblastech postiženými povodněmi i v rámci jiných organizovaných humanitárních akcí.

Členská základna: členy M-ČČK jsou děti a mládež ve věku od 6 do 25 let. V současné době sdružuje 1985 členů ve 44 okresech České republiky.

Organizační struktura: ústředí: Sekretariát Mládeže ČČK - profesionální zázemí nejvyšší volené orgány: prezidium a předsednictvo M-ČČK - dobrovolná složka základ struktury v jednotlivých okresech - Oblastní skupina Mládeže ČČK

Jak se snažíme

Naše finanční zdroje

To je roztomilé téma!

Musím napsat, že mi připomíná název slavného Cimrmanova triptychu Naše slavné prohry.

Když byl můj oddíl, před třinácti roky, v největší slávě a finančně nejvíc potřebný, sbírali jsme starý papír. Možná to zní banálně, ale byl to tehdy nezanedbatelný zdroj příjmů. Na každou oddílovou schůzku tři kilogramy papíru - to byl metrác za měsíc. Za dva měsíce bylo vyděláno na stan, za půl roku na látku, ze které pak oddílové matky ušily týpko.

Občas nám ten papír v dřevěm domečku zvaném Kozinec zmokl, ale nijak zvlášť nám to nevadilo. Hádejte proč?

Dalším zdrojem příjmů byla strana. Její hodnostáři seděli všude, i na okresním výboru čeststevé, kam roztočtí tomici patřili. Vyhrávali jsme turistické závody, vyplňovali hnusná hlášení o tom, jak hodně a rádi šlapeme a kde už jsme všude byli. Hlavně na vodu, soudruzi, na vodu jezdíme, psal jsem bolševikům do lejster, protože jsem měl zálusk na skvělé kanoe zn. Vydra, co tehdy stály tři tisíce československých korun a Vertexy zcela předčily. Tajemníci nereagovali, asi čekali, že pošleme pozdrav z Dněpru.

Pak jsme ale vyhráli nějaké obzvláště vypečené závody k nějakému kulatému výročí a okresní výbor ČSTV v Praze západ v ulici S. M. Kirova nám slíbil dotaci. Čekali jsme dva měsíce, tři, sezóna se blížila. Nakonec, nevím, kde se ve mně ta drzost vzala, jsem vyrazil do jejich schůze. V zakouřené místnosti jsem chvíli čekal, až mi vrchní předsedající udělil slovo, a pak jsem vykřikl něco v tom smyslu, že „...sobý hnusec!“

Překvapeně vzhledli a Chaloupeckého obraz na stěně se trochu pohnul. Zahrnul jsem je výčtkami, že hazardují s důvěrou mladé generace, takhle že si představu nepředstavují, na sjezdu strany přece zaznělo o podpoře mládeže nejedno pěkné slovo a kdyžte budou ty lodě?

Kupodivu mě nevyhodili.

Chytili se za nos a chvíli se za něj drželi, ale nezrudli ani jediný z nich, to už totiž víc nešlo.

Vrchní předsedající mi shovívavě sdělil, že osobně dohlédne, aby tak dobrý oddíl byl sakra zadotován. Stalo se a za měsíc jsme se prohnali na pěti nových Vydrách. Po soudruzích socialistické tělovýchovy se mi nestýská, ani po jejich milodarech - ale ten sběr, ten měl něco do sebe. Stanů za těžce vydělané korunky jsme si jaksí víc vážili. Dneska jsou jiné možnosti, panečku, a jaká mají pěkná anglická jména! Mele o nich ten, kdo v životě nesehnal pro svůj oddíl ani korunu - ale o tom zase někdy jindy.

Tomáš Novotný, A-TOM

Jen se trochu proletět

Když sponzor slíbil pití na tábor, byly překvapené děti. Když slíbil uspořádat výlet, byli jsme nadšeni. Ale to, že nám přiveze ukázat balón, se zdálo neuvěřitelné. Přijel... a za pomoci starších kluků z přívěsu vytáhnul velký proutěný koš, dvě plynové bomby, jakési hořáky, nějaké tyčky, kompresor a obrovskou tašku, kde byl uložen balón (tomu ale do poslední chvíle věřil jen málokdo).

Po tom, co do balónu začal foukat kompresorem studený vzduch, užasli jsme nad jeho velikostí. Po zapálení hořáků jsme (pro jistotu) ustoupili o několik kroků dále... Zájemci o zkušební vyhlídkový několikaminutový let byli všichni. A všichni se taky v koši vystřídali (i když „jen“ na laně). Kdo nezažil ten krásný pocit volnosti letu, těžko pochopí... Pro většinu z nás to byl jistě zážitek na celý život.

Vrátá Hroch Florian, A-TOM
Převzato z časopisu Tomík,
únor 1999, kráceno

Vztahy s veřejností - P. R.

Pro sdružení dětí a mládeže jsou vztahy s veřejností jednou z klíčových záležitostí. Vždyť právě rodiče rozhodují o tom, jak děti využívají svůj volný čas. Právě o tom, jak se naše vztahy s veřejností vyvíjely, by naše sdružení a mohlo napsat celou kroniku. Počátkem devadesátých let nám málokdo dával větší šance na přežití. Naštěstí však měla celá řada rodičů konkrétní zkušenosti s jednotlivými oddíly a jejich vedoucími, a tak různé proklamace a útoky v médiích nedokázaly naši činnost zcela očernit.

Představovat naše sdružení mělo několik rovin - celkový obraz totiž vždycky nekorespondoval s místními pohledy a naopak. Postupně se však i globální pohled zvenku začal proměňovat. Dnes se s výraznými antipatiemi setkáváme spíše ojedinele, daleko častěji provází naši existenci upřímný údiv: „Vy jste to nezabalili?“

Nejdůležitějším místem komunikace se stala „komunální rovina“, zejména s rodičovskou veřejností. Zde jsme totiž často onen „oficiální“ obrázek ani moc přetvářet nemuseli... Místní dobré zkušenosti se nedaly zahalit sebeošklivější negativní propagandou. A byť jsme rodiče povinně nesvolávali do kluboven jako při SRPS, osobní kontakt vedoucích byl tou nejlepší propagací (třebaže i povídání nad šálkem čaje, doplněné ukázkami z tábora - video, fotografie, kronika - o tom, jaký byl ten náš tábor, nebylo ojedinelé). Leč nejučinnější „reklamou“ pro oddíl jsou různé otevřené akce, které spolupřipravují i děti (pro děti), například karnevaly, Pohádkový les či oslava Dne Země.

Propagace sdružení jako celku je problém přece jen trochu větší. Nekatastrofické informace se do médií prosazují těžko, a tak se můžeme spolehnout na propagaci několika mamutích akcí, které pořádáme během roku. Jednou z nejuspěšnějších je benefiční koncert Děti dětem, který již několik let pořádáme ve spolupráci s nadací Dětem. Koncert, jehož hlavními aktéry jsou děti, přiláká nejen různé osobnosti, ale i sponzory. Jejich zásluhou se pod dohledem nadace daří podporovat a obnovovat podmínky pro činnost dětí. A protože Pionýr je jedním z spoluorganizátorů akce, v období před koncertem se tak i v médiích objevuje dost často. Význam propagační tak bývá zpravidla větší než význam sumy nastřádaných peněz.

Těch bylo v prvním ročníku jsme jich využito k obnově kluboven a základen postižených povodněmi. S povodněmi souvisí i další naše aktivita - sbírka. V roce 1997 se vyrojila plejáda různých povodňových sbírek. My jsme hned přispěli svou troškou do mlýna naší „samolepkovou sbírkou“. Hezký obrázek je docela příjemnou odměnou pro případného dárce. I když sbírka poběží ještě asi rok, můžeme již dnes říct, že se nám tu pravou povodňovou euforií asi nepodařilo zachytit.

Před našimi dveřmi rozhodně nejsou tlačence dárců a sponzorů. Drtivá většina z nich je navíc získána na základě nejrůznějších osobních vazeb. Na druhé straně patří naši mecenáši zpravidla k těm, kteří na nás už potom nezapomínají a věnují nám pravidelně svou pozornost i prostředky. Častěji jsou ochotni vyslyšet naše prosby o sponzorování ti, pro které jsme byli obchodními partnery.

Jiří Tomčala, Pionýr

Koho chleba jíš, toho píseň zpívej?

Toto staré přísloví mne často napadá při podívané na sportovní přenosy hemžící se logy sponzorů a dnes bohužel stále častěji také na mnohé plakáty většiny kulturních (a již také folklorních) akcí. Přesto se však nedomnívám, že je

nezbytně nutné při propagaci kulturních pořadů nebo třeba dětských akcí přilížit okatě sponzory a podporovatele zveřejňovat. Jsou-li opravdu kulturně na výši a jde-li jim především o finanční vyjádření podpory a pomoci pořadatelům, pak pochopí, že propagační plakát je již součástí koncertu (akce) a že opravdu jen málokdy lze po výtvarné stránce úspěšně skloubit často strohá firemní loga s hlavním výtvarným řešením plakátu nebo propagačních materiálů. Jsou-li opravdu majitelé firem a naši potenciální sponzoři kulturně na výši, pak svoji podporu akce nebudou striktně vázat na zveřejnění svého loga na všech tiskovinách, ale postačí jim ústní poděkování v rámci vystoupení či podobné (méně výrazné) oznámení spolupráce. Podobně je tomu také s uváděním velkých reklamních log a poutačů kolem hlavních pódíí a nebo přímo

na nich mezi výzdobou. Není „nemožnější“ řešení než toto. Nejenže odpoutává pozornost a vysloveně ruší divákovou soustředění, ale dokazuje také malou nápaditost majitele vyvěšené reklamy.

Při troše pochopení by jistě opodál pódia umístěný malý reklamní stánek firmy přinesl více užítku. A to jako fotograf nemluvím o tom, že snímky účinkujících z takto řešenou výzdobou pozadí scény jsou - ku škodě celé akce - naprosto nepoužitelné.

Jak se tedy pohybovat v tomto „začarovaném“ kruhu? Pořady budeme dále připravovat a bez pomoci sponzorů na ně nemáme dostatek finančních prostředků; sponzor chce být zviditelněn... ?! Řešení je ve vzájemné domluvě. Již při úvodních jednáních je třeba jasně (ovšem ne striktně!) stanovit naše představy nejen o připravované akci a o rozsahu pomoci (podpory nebo spolupráce), ale také o formách prezentace sponzora.

Nenabízet přitom přímo umístění loga na pódium či propagačních materiálech, ale naopak zdůraznit výtvarnou hodnotu a jednotu připravovaných materiálů, kterou by plošné uvedení reklam mohlo narušit. Nabídnout možnosti jiného zviditelnění donátora přímo při akci nebo v rámci dalších možností pořadatelů a jejich aktivit. Je-li rozumný a jde-li mu opravdu především o podporu akce, pochopí a bude souhlasit.

A proto: Koho chleba jíš, toho píseň zpívej... čistě, ale ne na hlavním pódium.

František Synek, FoS ČR

Daň se vám získávat finanční či materiální prostředky od sponzorů?

Získávání sponzorských příspěvků pro centrum ASK ČR je čím dál složitější. Problémem je zajištění protislužby. Proto jsme se soustředili na regiony, kde naši zástupci ze středoškolských klubů na školách mají o něco větší možnosti. Na některé konkrétní akce pro členy v místě bydliště je ještě šance něco získat. Od celostátních či zahraničních firem jsme žádné sponzorství nezískali.

Ing. Lotar Indruch, předseda ASK ČR

Odpověď je poměrně jednoduchá - nedaří. Tedy alespoň do minimální míry, jakou by si práce pro veřejnost, děti a mládež zasloužila. Sponzory, či spíše drobnými dárci, jsou většinou rodiče dětí - členů našich dětských klubů.

"Velké sponzory" na masové akce, které ČTU pořádá, jako je například Trampská porta, Brána nebo v současnosti Mistrovství světa v rýžování zlata Kocába '99, lze v dnešní ekonomické situaci státu získat velmi obtížně. A pokud ano, tak se sponzorování, pokud jej tak lze ještě nazývat, odehrává více méně v podobě barterového obchodu.

Petr Křivohlávek, místopředseda České tábornické unie

Jak komu. V Junáku máme střediska, která získávají poměrně značné částky na zajímavé projekty či činnosti, ale i taková, která nezískávají od sponzorů vůbec nic. Můžeme říct, že pokud se najde činnost, která aktivně vyhledává a obchází firmy, tak peníze či hmotnou pomoc sežene. Samozřejmě, je nutné věnovat tomu čas, práci a přemoci ostých někoho o něco požádat.

Dárce bych přilížit nerozlišoval, dávají všichni podle svých možností. U velkých firem je složitější propracovat se jejich rozhodováním, zase lze získat víc. Většinou jsou sponzoři ochotni podporovat konkrétní projekty, např. FÉNIX v roce 1997 nebo naši účast na Jamboree v Chile v roce 1998-9.

Nelze zapomenout ani na místní úřady, které patří mezi nejlepší podporovatele Junáka.

Bořek Slunéčko, za Junák - svaz skautů a skautek ČR

P. R. - aneb nic nového

Mnohdy máme dojem, že těch povinností se na vedoucí oddílů, kroužků či souborů a činovníky nejrůznějších sdružení dětí a mládeže valí nějak moc. Víc než dřív. Do jisté míry je to pravda. Za první republiky nebylo třeba znát desítky zákonů, nebylo jednoduché a podvojně účetnictví... V pozdější době zase administrativní záležitosti vyřizoval většinou placený aparát. Teď stojí vedoucí před problémem jak získat peníze na činnost, jak získat v konkurenci TV, počítačů a jiných méně pracných zábav dostatek členů, ale i jak proniknout do povědomí veřejnosti. Stále se nám vkrádá myšlenka, že naši předchůdci to měli podstatně jednodušší. Ale měli opravdu? Podívejme se na pár ukázek, jaké starosti měli a jak to dělali u nás skauti před šedesáti či sedmdesáti lety.

Potřeba propagace...

V polovině třicátých let se v časopise Vůdce volá: „...Dobrá idea potřebuje intensivní, záměrnou propagandu. Skauting ji potřebuje více, než jiný člověk nebo jiná věc, kteří na jejich křídlech byli povzneseni k uplatnění... Tato práce není oceněna ani státem ani veřejností. Jest však žádoucí získati veřejnost pro skauting. Neboť: bude-li nám nakloněno veřejné mínění, práce se usnadní. Skautské oddíly mohou být zbaveny tak primitivních finančních starostí... Propagandy dovedou uživati s úspěchem obchodníci a politické. Ti, kdo duševně vedou a stojí ve službách národa a lidstva, ji velmi často užiti nedovedou neb nechtějí. Říkají, že jsou nad ni povýšeni, ale tím se osamocují... Co mám o své práci vykřikovat do světa? - říkají ve své skromnosti..."

V roce 1926 píše bratr Hora: „...Když nejde hora

k Mohamedovi, musí Mohamed k hoře. Toto úsloví převedeno na naše poměry znamená: Skautská propagace musí být všude tam, kde se obvykle obecnost pohybuje, musí prostě občany na každém rohu „něco“ přepadnout, co jim říká, že existují ve městě skauti. Skautská reklama musí každého pronásledovati jako zlé svědomí. - Taková propaganda je pak účelná, účinná, užitečná a ponese ovoce..."

...a její úskali

Antonín Benjamin Svojsík, zakladatel skautingu u nás, vypráví: Tahle propagace, to je radostná práce. Já jsem se, pane, najezdil po přednáškách. Tehdy, před první světovou válkou, jsme měli ještě skleněné diapositivy rozměrů 9 x 9 cm, a když jich bylo více než sto, byla to docela těžká bedýnka. To jsem vozil s sebou, projekční přístroj mívali v místě.

Přijel jsem odpoledne vlakem na nádraží do nějakého toho městečka a tam na mne čekala delegace skautů, čestná družina, místní funkcionáři a já nevím kdo všechno. Pak byla schůze, přednáška, sedělo se dlouho do noci a konečně jsem se dostal do postele někde v místním hotelu. Ranní vlak na Prahu jel v 6 hodin, v hotelu jsem nedostal ani snídaní a šlapal jsem si to prázdnou ulicí k nádraží sám, bez doprovodu.

V jedné ruce kufr a v náruči těžkou bedýnku s diapositivy, protože někdo včera omylem utrl ucho nebo držátko.

V úterý jsem obdržel krásný dopis s poděkováním. „Dodal jsi nadšení..., z Tvých slov vyroste plodná práce... atd.“ Naši skautiči byli velmi uctíví.

Ze vzpomínek Velená Fanderlika (v rukopisu R. Plajnera „ABS“)

Výroční zpráva

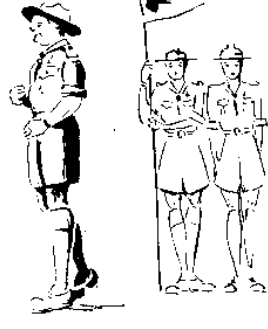
Tématem, jak vylepšit vztahy s veřejností, se zabýval i Jaroslav Foglar. Z jeho myšlenek vybíráme: Stává se někdy, že překážkou vůdcovy práce jest lhostejnost, ba i nepřízeň rodičů. Projevuje se tím, že chlápce z nepatrných důvodů není dáno svolení k návštěvě oddílového podniku, nařízení vůdcova jsou kritizována, každý hochův neúspěch ve škole je přičítán jeho skautování apod.

Záleží proto na vůdci, aby změnil nesprávný názor rodičů na skauting a tím zabezpečil klidnou práci v oddíle. Stane se to nejlépe informační schůzkou rodičů, na které vysvětlí rodičům všechny podrobnosti skautské výchovy, vše, co s hochy koná a zamýšlí a ukončí žádostí, aby rodiče tuto práci podporovali.

Někdy bývá nesnadno uskutečnit informační schůzku, proto v náhradu sestavil jsem ve svém oddíle na začátku nového skautského roku v září „Výroční zprávu pro rodiče o činnosti oddílu“. Bývá rozvržena v tyto části:

1. V úvodě prosím rodiče, aby věnovali výroční zprávě v zájmu svého hochy plnou pozornost
2. O výchově povah hochů
3. Stav členstva oddílu
4. Docházka hochů na oddílové podniky
5. Statistika činnosti oddílu
6. Naše knihovna
7. Letní tábor + jeho vyúčtování
8. O poměru rodičů vůči oddílu: Končím žádostí, aby se rodiče neuráželi mými výtkami, ale aby vypsal i oni své názory a výtky oddílovému vedení a společným úsilím abychom dospěli k spolupráci a dorozumění
9. Závěr: zhruba program práce s hochy na příští období.

Časopis Vůdce, roč. 9 č. 9 - 1929, silně kráceno

Náčelník je při příjezdu slavnostně vítán.

Náčelník odjíždí sám a bez pochy.

kresby V. Fanderlika

Jak nás vidí veřejnost

Díky pochopení a nezištné pomoci Institutu pro výzkum trhu GfK Praha se uskutečnily dvě sondy: a) reprezentativní soubor osob byl dotazován, co ví o skautingu a o dalších organizacích, které pracují s dětmi ve volném čase, b) proběhly telefonické rozhovory s osobami ve věku rodičů dětí. Výsledky jsou shrnuty ve výzkumných zprávách GfK Praha.

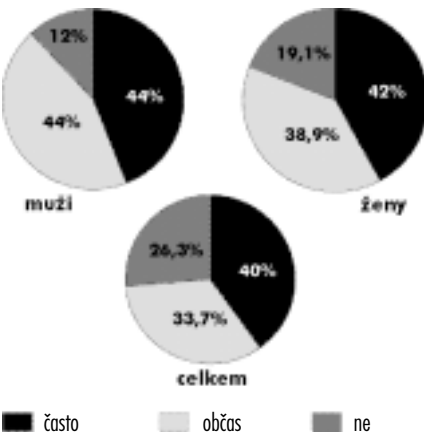
Postoje rodičů dnešních dětí k výchově v přírodě

Celkem 350 osobám (175 žen a mužů) ve věku 30 - 40 let s různým vzděláním a z různých velkých míst ČR byla telefonicky položena řada otázek.

Charakteristika dotazovaných

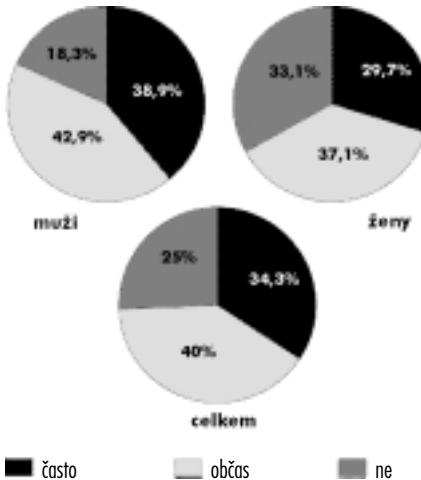
Většina z nich jezdila v dětství se svými rodiči do přírody. Jen menší část však byla členem nějaké dětské organizace (na PO se asi rychle zapomíná?). Zhruba 75% se účastnilo kdysi letních táborů a z nich asi třetina více než pětkrát. Ti, kteří v dětství často jezdili s rodiči do přírody, mívají dnes častěji organizovaný vlastní děti v některé dětské organizaci.

S RODIČI JEZDILI DO PŘÍRODY:

Velká část dotazovaných uvádí, že v období dospívání jezdili do přírody s partou vrstevníků. Častější to bývalo u skupiny mladší (dnes 36-40 let). Častěji jezdili jedinci, kteří dosahovali vyššího vzdělání a bydleli ve větších městech. Kdo jezdil do přírody již jako dítě, jezdil častěji i v dospívání a také častěji umísťuje vlastní děti do dětské organizace. Sami se však zpětně jen výjimečně hlásí k některé výchovné organizaci. Závěr není překvapivý: Rodinné zázemí a styl života ovlivňuje

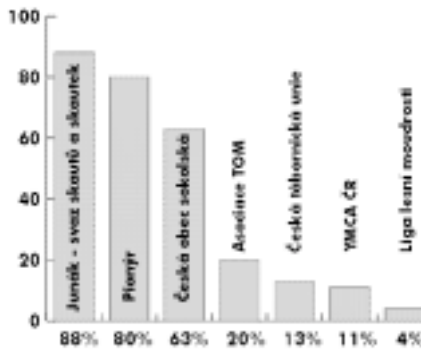
S VRSTEVNÍKY JEZDILI DO PŘÍRODY:

další vývoj jedince a často se předává generaci následníků. Z těchto rodin asi máme nejvíce dětí v oddílech.

Znalost dětských organizací

54,3% dotazovaných osob uvedlo Junáka jako organizaci, která jezdí s dětmi do přírody, 12,4% uvedlo Pionýra, 9,4% turisty a pak následující nepříliš početné organizace. Zarážející je však skutečnost, že zhruba 23% osob z generace dnešních rodičů neví o žádné dětské organizaci.

Výhody organizovaného pobytu dětí v přírodě se uvádějí takto: Navázání vztahů s jinými dětmi (76%), utužení zdraví (70,6%),

získání užitečných dovedností (68%), program pro volný čas (61,1%) a odvedení od pasivní zábavy (60,6%). Tyto nálezy jsou zdánlivě povzbudivé, ale pravděpodobně nevedou k reálnému chování rodičů. Víme dobře, že jen menšina dětí skutečně navštěvuje některou organizaci. Jako rizika pobytu dětí v přírodě uvádí vysoké procento nedůvěry k vedoucím (40,6%) - a to je jistě důvod k zamyšlení. Dále se uvádí nejistota, co děti v přírodě vlastně dělají (19,4%) a rizika zdravotní (6,9%). Časté jsou i obavy z alergií a z klíšťat, ale jen výjimečně obavy z úrazů.

Kterou z následujících organizací znáte?

Pro volbu vhodné náplně volného času dotazované osoby nejčastěji uvádějí sport (50%), pak pobyt v přírodě (41,1%). Sport častěji doporučují muži, přírodu spíše ženy. Další formy programu pro volný čas se vyskytují velmi řídko (čtení, umění, počítače aj.). Dlouho pocíťovaný nedostatek výchovy uměním zřejmě stále přžívá. Mnozí z dotazovaných uvedli, že by byli ochotni pomáhat při vedení dětí (rozhodně ano 20,9%, spíše ano 29,1%, spíše ne 35,1%, rozhodně ne 14,3% a neví 0,6%). To by byl sice dobrý signál i pro skautské hnutí, ale máme podezření, že skutečné chování se asi nekryje s výpovědi. Zajímavější je spíše zjištění, že k pomoci ve výchově se hlásí v prvé řadě ti, kteří mají své děti již někde organizované (61,6%) a také sami byli v dětství členy některé organizace (58,2%).

Shrnutí

Většina rodičů, kteří nemají děti v žádné organizaci uvádí, že by o tuto možnost stáli (63% ano, 36,8% nikoliv). Nápadné je tvrzení, že pokud by samy děti přišly s nápadem, že se přihlásí do některé organizace, podpořili by je. Je však nepřijemné, že jen 45,9% osob ví o existenci některé dětské organizace v okolí bydliště. Zájem o výchovu dětí v přírodě je tedy značný, ale přece jen se vkrádá pochybnost, že je jen slovně prohlášený, ale nikoli reálně uskutečňovaný.

Podle výzkumů GfK Praha P. Frič, V. Břicháček, R. Šantora
Převzato z časopisu Skauting 5/98, kráceno

Ve dnech 26.-31. 7. 1999 proběhl v Litomyšli Evropský Ten Singový festival, který pořádala YMCA v ČR (Křesťanské sdružení mladých lidí) pod záštitou města Litomyšl. Asi se ptáte: „Co je to vlastně zač?! Ten Singový a Evropský festival k tomu!!!“ Odpověď není tak složitá: Ten Sing se překládá jako zpívání -náčítelých a Evropský festival je pětidenní přehlídka hudebních, divadelních a tanečních kreačí celkem 1 500 mladých lidí z 20 států Evropy.

Evropský TenSingový festival Litomyšl 1999

Vše vypuklo po necelém půlroce příprav v neděli 25. 7. 1999 okolo 11 hodiny, kdy se do Litomyšle začaly sjíždět první autobusy a z vlakového i autobusového nádraží se doslova valily proudy lidí. Nejvíce účastníků přijelo z Norska a Německa, dále z Albánie, Běloruska, Nizozemí, Dánska, Anglie, Estonska, Finska, Maďarska, Malty, Polska, Rumunska, Ruska, Slovenska, Švédska, Švýcarska, Litvy a Ukrajiny. Českou republiku zastupovalo na 100 dobrovolných organizátorů, jejichž řady byly posíleny o 50 organizátorů ze Slovenska.

Téma tohoto v pořadí již 4. festivalu (po Německu 93, Norsku 95 a Maďarsku 97) bylo „Roots for 2000“ - **Kořeny pro rok 2000.**

Symbolizuje především samotné historické město Litomyšl - místo, kde se působivým způsobem setkala minulost s budoucností, kterou představovali mladí účastníci festivalu. Tyto kořeny odrážejí zároveň dobu, ve které žijeme. Dobu, kdy potkáváme budoucnost a každý z nás má své sny, naděje a vize vůči přicházejícím roku 2000. Znak festivalu představuje strom, který má mnoho větví

a neustále roste. „Kdo jsme my, co pro nás znamenají naše kořeny, kde jsou naše kořeny?“ Na tyto a další otázky přinesl odpovědi právě tento festival. Potřeba silného zakorenění v „kvalitní půdě“ byla mimo jiné vyjádřena zasazením „festivalového stromu“ - cedru v parku u Smetanova domu.

První zahajovací část festivalu proběhla 25. 7. 1999 v aukční hale v Litomyšli pod taktovkou YMCA Slovensko. Účastníky festivalu pozdravil starosta města Litomyšle Ing. Brýdl a generální sekretář YMCA v ČR Ing. Jana Vohralíková.

Mezi diváky byli také pozváni obyvatelé Litomyšle, kteří v mnohém pomáhali organizátorům při přípravě festivalu. Panu starostovi bylo předáno dvěma půvabnými a velmi vlnnými dívkami (ve skutečnosti to byli dva kluci jako buci) modré festivalové tričko a jednotlivé účastnické země byly postupně představovány příběhem v aranžmá seriálu Akta X. Také byli představeni organizátoři: mezinárodní a národní plánovací skupina a srdce celého festivalu - Info desk (zde se scházely veškeré informace, které pak putovaly za účastníky festivalu). V zákulisí se organizátoři zapotili při shánění WC pro člověka upoutaného na vozíčku, kterého nenapadlo nahlásit postižení a tak na vlastní kůži zjistil, že ČR ještě plně neakceptuje své postižené, kteří ve valné většině mají se zajištěním svých základních potřeb smůlu (abych nenapínala - vše jsme vyřešili příobjednáním jednoho „pojízdného“ WC). Pomyslnou tečkou prvního dne byla festivalová píseň „Dig Deeper“ (pro každý z předěšlých 3 festivalů byla také složena píseň a všechny opět zazněly v Litomyšli) a večerní zamyšlení pod vedením lidí z YMCA Dánsko.

Od pondělního rána se naplno rozproudiv program festivalu, kdy dopoledne pravidelně probíhalo

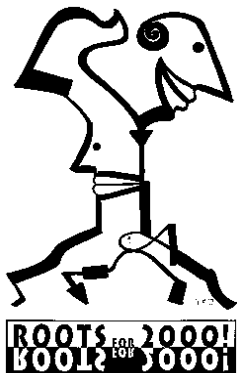

ranní kreativní zamýšlení nad různými oblastmi, týkající se tématu festivalu „Kořeny 2000“ (YMCA Dánsko), pak se účastníci rozdělili do cca 120 diskusních skupinek, které v počtu 10-15 lidí rozebíraly téma ranního zamýšlení prostřednictvím her a diskusí. První den se tématicky zabýval „Společnými kořeny“ (evropskými a křesťanskými), druhý den se dotýkal „Identity“ (osobní kořeny), třetí den se rozebíraly sociální aspekty (jak žijeme my, jak žijí druzí lidé...), čtvrtý den se týkal samotné podstaty bytí a pátý den nabídl pohledy do budoucna. Před obědem se všichni účastníci učili pět písní v tzv. Festivalovém sboru, což bylo 1 500 lidí na 4 hlasy. Jedna z písní byla česká Kotva a kříž od Tiché dohody, jejíž nácvik organizovala mezinárodní festivalová kapela. Odpoledne probíhaly kreativní dílny a koncerty na zámeckém nádvoří, na Toulouvcově náměstí a v aukční hale.

V úterý byl program obohacen o zasazení festivalového stromu v parku u Smetanova domu, který bude připomínat účastníkům chvíle strávené v Litomyšli. Doufáme, že až jednou pojedou do ČR třeba se svými dětmi, tak jim festivalový strom ukážou a sami si připomenou ty chvíle... Odpoledne proběhl Mezinárodní houslový koncert, který byl věnován festivalu (Letní mezinárodní houslová škola Litomyšl).

Večery proběhly v tématicky laděných koncertech. Na pondělí připravila YMCA Německo „Gospelnight“, vše co se dá říci, zazpívat a zahrát o kořenech víry. V úterý to byly „Common Roots“ od YMCA Maďarsko - doprovodný program k zasazování festivalového stromu. Čtvrteční prezentaci jednotlivých zúčastněných zemí „One tree many leaves“, musela každá země zvládnout za cca 5-10 minut.

V pátek se konal koncert Euroteamu 99. To je pravidelná Ten Singová aktivita, kdy skupinka cca 16 lidí z různých zemí Evropy o prázdninách cestuje a hraje po různých evropských YMCA kempch a táborech a koncert Euroteamu Special (95, 96, 97). Festival byl ukončen závěrečnou bohoslužbou, kterou vedli zástupci všech církví působících v Litomyšli. Byl to hodinový štafetový běh s „kolikem“ pochopení, tolerance, víry, pohlazení na duši...

Ve středu odpoledne se vydali účastníci festivalu na výlet do Budislavi, kde jim byla přiblížena historie i současnost země české a kousek přírodních krás Vysočiny. Na trase výletu jsme sesbírali 8 velkých pytlů odpadků. V pátek odpoledne proběhly sportovní hry, neboť vrcholy trojúhelníku - znaku YMCA vyjadřují práci na rozvoji ducha, duše i těla. V pondělí a ve čtvrtek večer se

promítaly filmy Kolja a Něco na té Mary je a večery s železnou pravidelností končily koncertováním na tzv. Jamstage - na pódiu, na kterém je možno si zahrát a zazpívat pro sebe i pro druhé.

Samozřejmě jste mohli v průběhu celého festivalu potkat na ulicích města Litomyšle větší či menší skupinky mladých lidí zpívajících a hrajících na kytary, kteří s velkou pravděpodobností uměli z českého jazyka říci jen ahoj a „doberou hut“.

To, co spojovalo jednotlivé účastníky festivalu, byla skutečnost, že každý z nich byl zároveň divákem i hercem, zpěvákem či hudebníkem. Každý měl možnost se projevit při jednotlivých aktivitách, které probíhaly v rámci festivalu. Mladí lidé pouze nekonzumovali, ale sami tvořili (mezi námi - úžasné to věci) a bylo vidět, že je to baví a že to chtějí dělat. Ovzduší

bylo plně nadšení, smíchu a pohody. Mráčky se snažili organizátoři, a nejen oni, rozfoukávat hbitě s notnou dávkou improvizace (což Čechům dle slov pana starosty jde velice dobře - improvizují už přeci tak asi tisíc let). Co se nepodařilo rozfoukat, byly zvyky malého města zavřít obchůdek v 17.00 a hospůdku ve 22.00. Alespoň, že informační centrum města Litomyšle mělo otevřeno skoro do 22.00. Nu což, možná příště to bude lepší, občané Litomyšlští...

Na závěr - děkujeme všem kteří radou, rukou či myslí se podíleli na úspěchu festivalu - bez Vás všech by to bylo hodně těžké.

A vy, kteří jste neměli možnost ochutnat festivalové menu, nezoufejte - v roce 2001 bude další festival, ale musíte za ním do některé jiné z evropských zemí...

Za YMCA v ČR
Ing. Ingrid Kubiczková

Primátorky

aneb můj pilotní výcvik

Zviditelnění - toť heslo doby. Zviditelnění a zeslyšitelnění. Proto jsme s Flotilou Liberec věnovali patřičnou popularizaci Libereckým primátorkám - každoročně námi pořádané plavby netradičních plavidel po řece Nise, tedy Lužické Nise.

Již Jan Neruda psal, že Nisa má v Liberci barvu šmolky a že je to stoka. Před několika lety jsme tu ani nepotřebovali kalendář. Díky barvirnám Textilany, Hedvy a Silky jsme věděli, že je-li Nisa hnědá, je pondělí, má-li barvu žlutou je úterý, červeň tekla ve středu, ve čtvrtek zeleň, v pátek modř a sobota byla ve znamení černých slivek. Čas od času jsme se odhodlali a z největší skládky ve městě (z řečiště Nisy) jsme vytáhali pneumatiky, bicyklové rámy, staré hasicí přístroje, koupelnová kamna, dráty a trubky. Čas od času jsme se přemohli a vložili kanoe a pramice na „Rio Fekálio“, abychom upluli něco kilometrů ve výparech zdraví škodlivých po tekutině, která se lepila a tíše převalovala. A zpívali jsme si, že „v naší milé řece Nise

nedaří se ani kryse“ a „pod topolem nad přehradou leží vodník vzhůru bradou“.

Když přišel čas, kdy pokuty za znečišťování ovzduší převládly nad lhostejností, všimli jsme si v Nise sem tam nějakého pstroužka, dohlédli jsme na dno a na březích začala být tráva zelená. My si všimli, ale obyvatelstvo Liberce ani ne. A tak jsme vyhlásili Liberecké primátorky, že abychom přilákali ono obyvatelstvo na procházky po březích. Před pár lety jsme začali se třemi plavidly. Kromě našeho parníku Primátor D. vyplula ještě Aurora a Aquatrabant. Psiny bylo dost, ale protože jsme podcenili ledové muže, stálo počasí za starou bačkoru a kromě odvážných mužů na plouvoucích strojích byli na březích jen vodní skauti, něco mužů z radnice a dva regionální novináři.

O rok později jsme chtěli něco onačejšího. „Hydroplán, to je ono!“, usoudili jsme. Z křoví na břehu v Machnině jsme přitáhli tři plastické barely jako základní prvek výtlačku a doplnili je dalšími třemi z naší lodnice. Vojta, co má u přehrady živnost, nám svařil nosný rám, prkno z opuštěné kuchyňské linky posloužilo jako trup, podlážky z člunu Meluzina posloužily jako křídla. Už jen smontovat a natřít - no, nějakou tu hodinu práce to dalo. V den D, tedy 17. května

onoho roku, vyhrávala na náměstí našim vystaveným plavidlům hudba libereckých evangeliků. Na startu bylo dvanáct plavidel. Kromě našeho hydroplánu vikingská loď, vor s jogurty, pytle láhvi od nealko nápojů pivovaru Vratislavice, plouvoucí střelnice Fair Play, tramvaj (tedy její prvky na pneumatikách), plouvoucí partyzánská zemljanka, vana a také mašinka a vláček. Pan primátor D. přišel také, oblékl si fotbalový dres a zařadil se mezi plujce. Po výstřelu lodního děla vyplouvala plavidla po Nise, jejíž hladinu zdvihli hrázní přehrad v Jablonci i v Liberci. My se Šmudlou, oba stejně

krásní v pruhovaném triku, s čepicí kšiltovkou a šátkem puntikáčem jsme chladnokrevně čekali na laně, že vyplujeme poslední. A chyba. Hrázným v Jablonci a Liberci nikdo neřekl, že náš hydroplán popluje poslední a že má největší ponor. Chvilí jsme statečně splouvali, Šmudla mrskal kotvici a já odrážel bidlem od břehů a mělčin, dokonce jsem sem tam

i vrtulí zatočil, aby měli březníci a mostěři radost. Ty tři kilometry však byly toho roku nadmíru dlouhé. Most v Chrastavské ulici ne a ne se objevit. Už jsme nevolali „Ahoj“, už jsme mumlali úplně jiná slova. Už nestačilo bidlování, už nestačilo ani přebíhání z barelu na barel. Už nastupovalo vyloďení a otázky „Držíš se?“ a „Jsou tam střepy?“.

U Jungmannovy ulice vtékalo do Nisy něco odporně mazlavého a podél Winterovy ulice volali zahrádkáři „Tak jak to jde?“ a „Bacha, je tam jez, ten s tou vanou se

udělali!“. Jenže ten jez byl naše záchrana, která aspoň vzvedme hladinu a my konečně zase poplujem, jsme si mysleli. Bláhově.

Ten trojitý stupínek, co byl loni a předloni brnkačka a špica a pikoška a nula, letos náš podvozek přibrzdil a když jsme chtěli letadlo odlehčit, aby přešlo, zapichlo se špici a začalo provádět přemet čili looping. První praskla vrtule, pak křídlo. Šmudla zděšeně pozoroval, jak mě to stlačí pod vodu, ale já měl čas si rozmyslet, kudy prolezu. Pak to vzalo kotrč, bidlo a Šmudlovu čepici. Ten se za ní vrhl s poznámkou, že letadel si může postavit kolik chce, ale čepici má jen jednu. Když to všechno skončilo, pomohli nám břez-

nici obrátit vrak zpět na barely, už šlo jen o to, abychom dopluli. Pravda, zdálo se nám, že někdo musí košili s nápísem cíl před námi poponášet, ale dočkali jsme se. Mokří, krvácející, ale s čepicemi na hlavách a důstojně jsme přistáli u stadiónu Slovan, abychom přijali láhev trosčnicků a primátorské trenýrky,

o kteroužto cenu jsme se podělili s plující tramvají a vláčkem.

Jen co Šmudlovi ve špitále zašili tržnou ránu na ruce, už přemýšlel, na čem pojedeme Primátorky napřesrok.

Vezír
převzato z časopisu
Skauting 2/97

Přispíváte nějak na činnost neziskových sdružení dětí a mládeže?

Městská část Praha 2 přispívá na činnost neziskových sdružení dětí a mládeže každoročně prostřednictvím grantové soutěže ve výši cca 600 tis. Kč. Finanční prostředky se nepředělují na počet dětí, ale podle kvality předloženého projektu. Každoročně se přihlásí cca 50 žadatelů. Předložené projekty posuzuje Komise pro výchovu a vzdělávání, Obvodní rada a přidělení finanční částky schvaluje Obvodní zastupitelstvo. Neziskové organizace mají možnost v mimoškolní době využívat všechna sportoviště v Praze 2 bezplatně.

T. Lacmanová, vedoucí školského odboru OÚ Praha 2

Elektrárenská společnost ČEZ má rozsáhlý sponzorský program, kde významné místo má i podpora dětí a mládeže. Ročně na tento účel vyčleňujeme částku v řádu desítek miliard korun. Podporujeme veškeré dětské aktivity především v regionech našich elektráren, protože zde jsme téměř jediným významným sponzorem.

Část prostředků v těchto regionech jde i přímo neziskovým sdružením dětí a mládeže - prostředky jsou přesně určeny na nákup sportovních potřeb, organizování táborů atd. Nejlepší zkušenosti máme s těmito organizacemi v okolí Dukovan. Větší část prostředků však věnujeme na podporu dětských domovů a škol. Zvláštní místo pak mají nevidomé děti. Již každoročně organizujeme na několika místech republiky i Den dětí. Pro školy je určen také náš informační a vzdělávací program, kterým pomáháme dětem a učitelům při výuce technických předmětů.

Na děti ze severních Čech byl zaměřen náš více než pětiletý program organizování ozdravných pobytů doma i v zahraničí. Na tento projekt jsme vynaložili více než 123 mil. Kč a na ozdravné pobyty vycestovalo více než 21 tisíc dětí.

Ze všech těchto aktivit pro nás neplynou žádné přímé výhody, ale samozřejmě chceme být v místech, kde působíme, dobrými sousedy a partnery občanům, protože nám samozřejmě není lhostejné naše okolí, a to ve všech směrech. Jde o dlouhodobou podporu regionů - pomoc obcím, přírodě, kultuře i sportu, protože právě regiony bývají na okraji zájmu sponzorů.

Ladislav Kříž, tiskový mluvčí ČEZ, a. s.

Ano. Finančně dlouhodobě podporujeme několik sdružení handicapované mládeže, kterým našimi dary umožňujeme účastnit se běžného života, různých sportovních aktivit. Vede nás k tomu společenská zodpovědnost a pravidlo, že silný má pomáhat slabšímu nebo tomu, kdo je znevýhodněn - ať už fyzicky nebo psychicky. Tyto finanční dary pro Transgas představují položky odčitatelné od základu daně.

Nada Lenkerová, Transgas, s.p.

Činnost neziskových sdružení sponzorujeme občas - dosud jsme podpořily např. sdružení Adra, Římsko katolická charita - Děčín, Římsko katolická charita - Bmo, Člověk v tísni. Poskytnuté částky si můžeme odečíst z daní.

Rostislav Sedlický, HUDY SPORT

Semináře ČRDM

V rámci realizace projektu „SDÍLENÁ POZNÁNÍ“ pořádá ČRDM celkem tři tematicky zaměřené semináře. Všechny proběhnou na podzim tohoto roku v Praze.

První z nich, „**SETKÁNÍ '99**“, se koná 8. října 1999 v Senátu Parlamentu ČR. Seminář, inspirovaný podobnými úspěšnými akcemi z minulosti, je zaměřený na výměnu zkušeností a částečně na problematiku public relations - jak představovat „naše problémy“ veřejnosti a získávat ji pro jejich řešení. Pozváni budou zástupci nejvyššího zákonodárského sboru, nejvyšších orgánů státní správy a odborníků z mediální oblasti. Je určen vedoucím představitelům sdružení dětí a mládeže.

Dále ČRDM připravuje víkendový odborný seminář „**ŽIJÍ S NÁMI**“. Je zaměřen k řešení problematiky integrace marginálních skupin do činnosti sdružení. Má přiblížit tuto oblast práce a s ní spojené problémy širšímu okruhu vedoucích. Seminář proběhne formou dílen pod vedením odborníků s praktickým nácvikem dovedností

pro vedoucí, včetně případné přípravy projektů. Na akci budou přivzváni pracovníci dětských domovů a sdružení pracujících přímo se skupinami těchto dětí. Seminář je určen vedoucím základních kolektivů. Termín a místo je v jednání.

Poslední - jednodenní seminář (v pracovní den) s názvem „**PŘEŽIJEME ROK 2000?**“ se bude konat v Poslanecké sněmovně P ČR. Je zaměřený především na problematiku vzniku krajů (vyšších územně správních celků). Ústavní zákon řešící rozdělení ČR na kraje nabude účinnost k 1.1. 2000. Dnes je sice zřejmé, že od 1. ledna příštího roku nevstoupí kraje okamžitě do života, ale proces decentralizace státní správy se rozbíhá. My máme šanci se alespoň trochu na nově vznikající situaci připravit. Seminář si předsevzal úkol seznámit pracovníky sdružení s aktuálními změnami státní správy a samosprávy, s prováděcími předpisy jednotlivých resortů a s možnostmi spolupráce na úrovni krajů.

Je určen pro představitele sdružení na středním a vyšším organizačním stupni (okres a oblast). Termín bude upřesněn.

-redakce-

Jak přispívá na činnost neziskových sdružení dětí a mládeže Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy:

Z rozpočtu MŠMT poskytuje finanční dotace neziskovým organizačním skupinám 2 regionálního školství a skupinám 5, odbor 50 tělovýchovy a sportu a odbor 51 pro mládež.

Skupina regionálního školství uvolnila v roce 1998 pro tyto účely 2 352 000 Kč a v roce 1999 to bylo 1 988 000 Kč.

Odbor tělovýchovy a sportu skupiny 5 dotuje veřejně prospěšné projekty v tělovýchově, v roce 1998 na ně poskytl 280 507 000 Kč a v roce 1999 - 359 431 000 Kč.

Odbor pro mládež poskytl na vyhlášené programy finance takto:

Program	rok 1998	rok 1999
Zahraníčí	8 114 000	8 705 000
Porozumění	9 839 100	8 176 750
Volný čas	16 934 100	16 880 500
Prázdniny	38 370 000	45 000 000
Příprava vedoucích	3 054 500	6 817 400
Sdružení	35 872 000	52 368 390
Přímé dotace	9 890 300	16 446 150
Investice	17 924 000	10 241 000
Celkem	139 998 000	164 636 000

Pro letošní rok lze očekávat direktivní úpravy rozpočtu, takže původně schválené částky mohou doznat určitých změn.

Mgr. Jindřich Fryč
ředitel odboru pro mládež MŠMT

CHCETE STÁT NA VLASTNÍCH NOHOU?

Tereza, sdružení pro ekologickou výchovu ve spolupráci s Informačním centrem neziskových organizací (ICN) pořádá od září 1999 do dubna 2000 prakticky zaměřený vzdělávací cyklus, který Vám poskytne základy pro všestranný růst vaší rozvíjející

se nestátní a neziskové organizace. Vzdělávací cyklus **NA VLASTNÍCH NOHOU** pod vedením týmu zkušených lektorů je určen především pro nově začínající, perspektivní, nestátní organizace a pro ty skupiny, které zatím pracují neformálně a ještě nemají právní subjektivitu (občanské aktivity, hnutí, zájmové skupiny).

Na vlastních nohou je ojedinělý vzdělávací cyklus, který si klade za cíl:

poskytnout účastníkům všestranné informace týkající se stěžejních oblastí rozvoje NNO, které vycházejí z modelu vzdělávání pomocí zkušeností,

• formou individuálních konzultací, rozborů a analýz dosavadního vývoje každé organizace „**ušít přímo na**

míru“ model k řešení konkrétních problémů v rozvoji a řízení,

• umožnit účast v kurzu většímu počtu „**manažerů**“ z každé organizace bez navýšení poplatku,
• dosáhnout u účastníků kurzu **takové míry znalostí a zkušeností, které umožní organizaci následně řídit samostatně svůj rozvoj** a s ním spojené další teoretické vzdělávání.

Lektorský tým: Ing. Jana Ledvinová, Ing. Eva Pauknerová, CSc., PhDr. Věra Foretová, Petr Babouček, Ing. Tomáš Ledvína a další odborníci.

Bližší informace včetně závazné přihlášky je možno obdržet na adrese:

Tereza, sdružení pro ekologickou výchovu
Jana Popovičová
Haštalská 17 110 01 Praha 1
tel.: 02/24 81 30 17, 02/24 81 68 68
fax: 02/24 81 91 61
e-mail: tereza@terzango.cz

Genová náročnost cyklu je dostupná všem díky Nadaci pro rozvoj občanské společnosti (NROS), která projekt Na vlastních nohou finančně podporuje.

Dětská tisková agentura hledá nové zpravodaje

Neustále si stěžujeme, že si nás novináři málo všimají. Dostat nějakou informaci do celostátního tisku nebo do rádia či televize je skutečně často velký problém. Ale na druhou stranu se musím těch „neochotných a nespolupracujících“ novinářů trochu zastat. Mnohem lépe se „prodávají“ senzační zprávy z velké politiky a světa hvězd, než informace o tom, čím se baví a co dělají takzvaně normální děti. Doba je už holt taková. Tím vůbec nechci tvrdit, že je to správné a společnosti prospěšné. Já osobně si myslím pravý opak. Jenomže východisko z této situace nevidím v marném klepání na dveře redakcí. Myslím si, že si musíme pomoci sami. Třeba tak, že budeme novinám a médiím dodávat dobře zpracované materiály, které zaujmou. Nezáživná zpráva nebo oznámení nemají naději. Stejně jako zorganizovat tiskovku neznamená pouze rozeslat pozvánky, připravit zprávu, pár chlebičku a kávu. Kdyby to všechno bylo tak jednoduché, byla by zbytečná existence agentur zabývajících se přípravou tiskových materiálů, tiskových konferencí, prezentací atd. Jenomže zaplatit si takové služby přijde pěkně drahé. Přesto si myslím, že investice do kvalitního zajištění vlastní propagace se mnohonásobně vrátí. Víme, že v mnohých organizacích jsou děti i dospělí, které „novinářina“ baví. Rádi bychom s nimi spolupracovali. Dětská tisková agentura, která je občanským sdružením dětí a mládeže stejně jako část předpokládaných čtenářů tohoto plátku, si propagaci smysluplného trávení volného času dětí vzala jako jeden ze svých úkolů. Máme dobré kontakty s řadou redakcí (někteří novináři jsou našimi bývalými členy), máme zkušenosti s přípravou tiskových materiálů a konferencí, zpravodajové DTA působí na mnoha místech republiky, ve školních časopisech, spolupracujeme s Dětskou televizí, Sdružením amatérských novinářů, obecně

prospěšnou společností Medialix, dětským rádiem Kulišek, vydáváme Malé (ale naše) noviny, od září začínáme s vysíláním dětského rádia na internetu. Myslíme si, že by všem prospělo, kdyby zpravodaj DTA pracoval v každém občanském sdružení dětí a mládeže. DTA by měla více informací a občanská sdružení více možností prezentace. Konkrétní příklad: Pořádáte akci pro veřejnost, ale noviny a média o ni nemají velký zájem, natož aby vyslaly svého redaktora. Váš člen, který bude zároveň zpravodajem Dětské tiskové agentury, jistě přítomen bude. Po dohodě s DTA připraví zprávu sám, nebo mu někdo další z DTA pomůže. Informace se tak dostane alespoň do našeho zpravodajství (někdy v něm zalistují i skuteční novináři) a našim prostřednictvím možná i dál. Samozřejmě, že před akcí můžeme pomoci i s přípravou tiskovky či tiskových materiálů. Zkusíme to?

Slávek Hrzal

Kontaktní adresa:

*Dětská tisková agentura
Jašíkova 1536 149 00 Praha 4
tel. 0603 42 64 22
e-mail: dta@ddmpraaha.cz*

Asistent volnočasové aktivity

Taky máte pocit, že papírů a tiskopisů, vyhlásek a dalších neskutěčně přibývá? Že už to občas přerůstá přes hlavu a na děti je vlastně méně času?

Já teď však už mám všechno v pořádku. Ptáte se, jak jsem toho dosáhl? V našem okresním tisku jsem se dočetla o projektu Úřadu práce (ÚP), který chystal pracovní místa pro absolventy, aby jen tak nepobírali podporu a nic nedělali. Vytvořil pro ně místa asistentů volnočasové aktivity. Do projektu jsme se jako Okresní rada Pionýra zapojili a výsledkem je vytvoření místa, které je plně hrazeno ÚP, včetně odvodů. Zaměstnali jsme tak jednu vedoucí, která neměla práci, dostali jsem pro ni hrubou mzdu 7 300,- Kč, což je ucházející příjem vzhledem k naší okresní průměrné mzdě. Jak nás informovaly pracovnice - je tento projekt i v některých dalších okresech. Máte-li zájem o vytvoření tohoto místa, co musíte udělat:

- vyzvednout si na ÚP tiskopis, vyplnit ho, napsat pracovní náplň, a pokud chcete, tak i jméno konkrétní osoby. Toto odevzdat na ÚP společně s osvědčením o právní subjektivitě, IČO a smlouvu z banky, že máte vlastní účet, a čekat na rozhodnutí

- po schválení: sepsat pracovní smlouvu, kopii dát na ÚP
- musíte mít na účtě peníze na mzdu (pozor, i na odvody, které hradí zaměstnavatel)
- přihlásit pracovníka ve zdravotní pojišťovně a na sociální správě, na okr. Finančním úřadě, vyplnit evidenční list na důchod, pracovník musí vyplnit prohlášení k dani z příjmu - toto vše se dělá pouze před první mzdou
- každý měsíc zpracujete mzdu, kopii výplatní pásky a fakturu pošlete ÚP, a on vám uhradí veškerou vyplacenou mzdu
A to je vše. Nebojte se toho, vypadá to hůř, než ve skutečnosti, veškeré papíry si vyběhala vedoucí sama. Teď se scházíme jednou do týdne, probereme její pracovní vytížení. Hospodaření mám měsíčně zkontrolované, dokonce máme v pořádku archiv a povinnou dokumentaci podle zákona, na což nám nikdy nezbyval čas a ukládali jsme dokumenty do krabic.
Ráda bych si vyměnila zkušenosti s někým z vás, kdo to také zkusí.

*Za Pionýrskou skupinu Osmička
Most Ludmila Kršková
(adresa v redakci ARCHY)*

United Games Olomouc 1999

Ve dnech 2.-6.června se i v Olomouci (souběžně v Maďarsku, Německu, Rakousku a Slovinsku) vrchovatě naplnila myšlenka programů Mládež pro Evropu. Občanské sdružení United Games Olomouc s Domem dětí a mládeže uskutečnilo již třetí setkání mládeže ve věku od 12-ti do cca 20-ti let z České republiky, Indie, Maďarska, Německa, Rakouska, Slovinska a Jugoslávie. Téměř 100 mladých lidí se v areálu DDM Olomouc scházelo v tzv. dílnách podle vlastního zájmu (ekologická, hudební a novinářská) , aby diskutovali, řešili modelové problémy, hráli společně hry, zpívali, tančili a poznávali přírodní i historické zajímavosti regionu. Týden nabitý aktivitami končil navázáním desítek nových přátelství, poznáním, co vše může mládež různých zemí spojit, a konstatováním, že právě při společném řešení úkolů je možné se dozvědět o sobě navzájem co nejvíce.

A co je nejdůležitější na celé této akci - o své hosty ze zahraničí, o jejich program a pobyt se starali zase studenti, byť s nezbytným zájemem dospělých

*Leoš Březina, informační centrum
mládeže Olomouc*

Středoevropského skautského jamboree SAN 99 v Polsku se ve dnech 29. června - 9. července zúčastnilo 220 členů Junáka. Bylo to deset dní plných možností prožít něco zajímavého - proletět se nad táborem letadélkem našich skautských sousedů - harcerů, sjet si na kajaku kus říčky San, strávit den výrobou různých drobností ve skanzenu lidových staveb nebo si vyslápnout na výlet na poloniny Bieszczad, překrásných hor na pomezí Polska, Slovenska a Ukrajiny... Čeští účastníci přispěli také do programu setkání - zájemce učili hrát lakros, deskové hry či lasovat, a příznivce pití čaje každý večer vítala k posezení při svíčkách česká čajovna.

Na pionýrské základně Kamenec (okres Rychnov na Kněžnou) proběhl po dvou letech ověřování (1997, 1998) **první ročník Letní táborové školy** podle nového systému přípravy ve sdružení Pionýr. Přesně 50 účastníků z celé ČR získávalo, zdokonalovalo a prověřovalo své znalosti a dovednosti podle nově přijaté soustavy, která mimo jiné prošla akreditační

komisí MŠMT. Účastníci této školy tak získají doklad o své připravenosti k práci s dětmi zcela nové kvality.

Mistrovství světa v rýžování zlata uspořádala Česká táborská unie spolu s Českým klubem zlatokopů z pověření Světové asociace zlatokopů a pod záštitou MŠMT ve dnech 23. - 29. srpna 1999. Na Kocábu na Příbramsku se sjelo

na sedm set závodníků z téměř 20 zemí, z nichž nejlépe obstálo slovenské národní družstvo. Češi vydobyli tři medaile - 2. a 3. místo profesionálky Šárka Hájková a Anna Klimešová, v juniorech získal titul mistra světa Martin Pertl.

Pro vedoucí oddílů a jejich zástupce uspořádal Junák během prázdnin přes 40 vzdělávacích akcí - nejméně týdenních lesních kursů a lesních škol, kterých se zúčastnilo téměř tisíc dospělých členů hnutí. Náplní těchto kursů je nejen zdokonalování dovedností běžné skautské praxe, ale

především prohlubování znalostí z psychologie, pedagogiky, dramaturgie programu a dalších oborů. Nezapomíná se ani na sebeuvědomění, rozvoj vlastní osobnosti a duchovní dimenzi.

Budoucí vůdcové a vůdkyně Junáka - účastníci lesního kursu Gemini strávili týden prázdnin **přípravou programu pro děti uprchlíků** v uprchlickém táboře nedaleko Mimoně. Děti se bavily znamenitě - jen těžce nesly, že po týdenních radovánkách své nové starší kamarády zase ztrácejí. A tak si s nimi aspoň začaly dopisovat.

V závěru prázdnin potěšila jistě příznivce lidových písní a tanců **řada mezinárodních folklorních festivalů** ve všech koutech naší vlasti: v Červeném Kostelci, Šumperku, Brně, Písku, Liptále a Karlových Varech.

Účast některých, zvláště vzdálenějších folklorních souborů pomáhá zajišťovat mezinárodní organizace lidového umění - Internationale Organisation für Volkskunst z Rakouska, která koordinuje jejich turné po Evropě. Díky této spolupráci jsme mohli na některých festivalech přivítat letos například soubory z Chile, Egypta, Izraele, Oceánie a Nového Zélandu, Taiwanu a Thajska.

- 15. 9. **Otevření nových prostor paláce YMCA**, Praha, YMCA v ČR
- 17. - 19. 9. **Písečný červ - závod R+R**, Plzeň, Junák
- 18. 9. **Oslavy 80. Výročí založení skautingu**, Písek, Junák
- 18. -19. 9. **Lidový rok**, Velká Bystrice, FoS ČR
- 18. 9. **Orlovy '99 - pochod**, Orlovská myslivna, Světlá n. Sáz., Junák
- 24. - 26. 9. **Václavské hody**, Tasov, FoS ČR
- 24. - 26. 9. **Vaškyáda '99** - recesistický závod, Lysá nad Labem, Junák
- 24. - 26. 9. **Republikové finále Tábornické stezky**, Domažlice, Pionýr
- 25. 9. **Prahou přes 3 jezy** - vodácký závod, Praha, HKVS Junák
- 25. 9. **Svatováclavská národní pouť na Budči**, Budeč, Kulturní rada Junáka

- 25. 9. **Mělnické vinobraní**, Mělník, FoS ČR
- 24. - 26. 9. **Boj o kótu X** (22. ročník), prostor X, Zálesák
- 29. 9. - 2. 10. **Vzdělávání a řemeslo 99 - Dítě a jeho svět 99** (prezentace SŠ a VŠ - včetně vojenských) Č. Budějovice, Ministerstvo obrany
- 29. 9. - 3. 10. **Cykloturistická expedice „Šumava“**, Šumava. Novohradské hory, Zálesák
- 15. - 17. 10. **Setkání školních souborů** (Polabská vonička), Nymburk, FoS ČR
- 19. - 22. 10. **MLADEX 99** - přehlídka vědeckotechnické činnosti mládeže, Asociace středoškolských klubů ČR
- 20. - 23. 10. **Veletrh vysokých škol** (včetně vojenských) - **GAUDEAMUS 99**, Ministerstvo obrany